

LEGO NINJAGO

SPINJITZU BROTHERS

**DE SCHUILPLAATS VAN
DE DUISTERE MEESTER**

Tracey West

Proloog

Meester Wu en de zes ninja's slenterden door een dorp vlakbij Ninjago City.

'Even voor alle duidelijkheid,' zei Jay. 'We zijn helemaal naar dit dorp gekomen om een bende kippendieven te stoppen, maar nu blijken het gewoon een paar vossen te zijn geweest.'

'Meestal is de eenvoudigste uitleg de juiste,' zei Meester Wu.

'Ik vind het niet erg om hier te zijn hoor,' zei Jay. 'Altijd maar trainen is ook niet alles.'

Kai keek naar de kleine, door rijstvelden omgeven huisjes. 'Maar er valt hier niet veel te beleven.'

Cole snoof de lucht op. 'Ruik ik nou maankoekjes?' Hij liep bij de rest vandaan, zijn neus achterna.

'Cole, we moeten terug naar het klooster!' riep Lloyd, maar Cole kwam niet terug.

Nya lachte. ‘Volgens mij is Cole’s neus iets goeds op het spoor. Laten we hem volgen!’

Ze volgden Cole door de kronkelende straatjes naar het marktplein van de stad. Aan de bomen hingen kleurrijke versieringen.

‘Die zien eruit als ... knollen?’ zei Jay.

Zane scande zijn database. ‘Ieder jaar wordt hier een knollenfestival gehouden. Dat vieren de dorpingen

met spelletjes, optredens en verschillende knollengevechten, inclusief hun beroemde knoldonuts.’

‘Dát rook ik dus!’ zei Cole. ‘Die wil ik wel eens proberen.’

Lloyd wendde zich tot Meester Wu. ‘Hebben we daar tijd voor?’

‘Volgens mij hebben we wel tijd voor een kopje thee, of twee,’ antwoordde de ninjameester.

‘Cool!’ zei Jay. ‘Maar laten we eerst die poppenkast daar eens bekijken. Die ziet er leuk uit.’

‘Poppen? GEEN POPPEN!’ zei Meester Wu fel. De ninja’s stonden allemaal stil en keken hem verbaasd aan.

‘Alstublieft?’ vroeg Nya. ‘Ik zou ze graag zien, al was het

maar voor een paar minuten.’

Meester Wu schudde zijn hoofd. ‘Is er niet iets anders wat je wilt doen? Volgens mij zie ik daar een knollenwerpspel. Alles behalve poppen!’

‘Eh, met alle respect, Meester Wu, maar wat heeft u tegen poppen?’ vroeg Kai.

Er verscheen een ernstige blik op het gezicht van Meester Wu. ‘Het is een lang verhaal,’ zei hij. ‘Maar de moeite waard om te horen. Laten we onder deze boom gaan zitten, dan zal ik het jullie vertellen.’

‘Wacht! Dan haal ik eerst wat donuts voor ons!’ zei Cole, en hij ging ervandoor. Meester Wu ging met gekruiste benen aan de voet van de boom zitten, de rest verzamelde zich om hem heen.

‘Meester Wu, speelt dit verhaal zich af toen jij en je broer Garmadon nog jong waren en jullie vader jullie op reis had gestuurd?’ vroeg Nya. ‘Om die geneeskrachtige thee voor Garmadon te vinden?’

Meester Wu knikte. ‘Inderdaad. We waren toen nog erg jong.’

‘U heeft ons nooit verteld hoe die reis afliep, Meester Wu,’ zei Kai.

‘Dat komt nog wel een keertje,’ antwoordde Meester Wu, terwijl hij over zijn lange baard streek. ‘Het was een lang en best belangrijk avontuur. Dit verhaal maakt er deel van uit.’

Cole kwam terug gerend. ‘Knoldonuts voor iedereen!’ riep hij. ‘En ik heb thee voor u, Meester Wu.’

De oude man nam het kopje dankbaar van hem aan en nam een slokje thee.

‘Goed dan,’ zei Meester Wu. ‘Garmadon en ik waren al een paar dagen op reis toen we een dorp bereikten, vergelijkbaar met het dorp waarin we ons nu bevinden ...’

—◆◆◆ Hoofdstuk 1 ◆◆◆— **Het dorp**

Ik zie, ik zie wat jij niet ziet, en de kleur is groen,’ zei Wu.

‘Serieus?’ vroeg Garmadon, terwijl hij met zijn ogen rolde. ‘Dit is al de derde keer dat je iets groens ziet.’

‘Nou ja, we zijn de bossen en velden in getrokken,’ merkte Wu op. ‘Bijna alles is groen.’

Garmadon zuchtte. ‘Goed dan,’ zei hij. ‘Is het het gras?’

‘Nee,’ antwoordde Wu.

Garmadon wees. ‘Die boom daar?’

‘Nee,’ antwoordde Wu.

‘Die boom daar dan?’ vroeg Garmadon. ‘Is die het?’ Wu schudde zijn hoofd. ‘Uh-uh.’

Garmadon wees achter hem. ‘Die?’ riep hij, met ergernis in zijn stem.

‘Nee,’ zei Wu met een grijns, nu de winst dichterbij kwam. ‘Geef je het op?’

‘Vooruit,’ zei Garmadon.

Wu wees naar een andere boom. ‘Die! Díé boom!’

‘Ik had het bijna goed,’ reageerde zijn broer met vlakke stem. ‘Moeten we dit spel nu echt blijven spelen?’

‘Nee, maar ik kan geen beter spel bedenken,’ zei Wu. ‘Het is vijf dagen geleden dat we de tempel van Felis hebben verlaten. We hebben alles besproken waar we over kunnen praten. En ik heb elk liedje gezongen dat ik me kan herinneren.’

‘Ik weet het. Ik heb ze állemaal gehoord.’ Garmadon schopte een steentje vooruit over het pad. ‘Ik weet sowieso niet waarom we nog steeds op deze stomme reis zijn. Ik heb geen thee nodig om me te “genezen”. Er is niets mis met mij.’

De vader van de jongens, de eerste Spinjitzu-meester, had hen enkele weken geleden op deze reis gestuurd. Hij maakte zich zorgen over de duisternis die hij in Garmadon zag opkomen. Volgens hem groeide er aan de oevers van de noordelijke oceaan een theeplant die zijn zoon kon genezen.

‘Mm-hmm,’ zei Wu. Hij wilde geen ruzie maken met Garmadon, maar hij vond dat hun vader gelijk had. Sinds de dag dat zijn broer door een slang was gebeten, was hij niet meer helemaal dezelfde geweest.

Wu en Garmadon waren altijd al in veel opzichten tegenpolen geweest. Als klein kind was de witharige Wu ongeduldig en nogal roekeloos geweest. Terwijl zijn donkerharige broer Garmadon juist attent en zorgzaam was. Maar nadat Wu de rollen perkament van Verboden Spinjitzu van hun vader had gestolen, veranderde hij. Hij gedroeg zich verantwoordelijker, terwijl Garmadon juist meer risico’s begon te nemen.

Daarom was het Garmadon die op een dag over de muur van het klooster klom, en aan de andere kant door een slang werd gebeten.

Sinds die beet had Wu een verandering in zijn broer opgemerkt. Garmadon kreeg last van plotselinge driftbuien en grillen. Daar maakte Wu zich zorgen om. Als de thee Garmadon kon helpen, zou hij met alle liefde naar de gevaarlijkste streken van Ninjago reizen om die thee voor hem te halen.

‘Laten we teruggaan,’ vervolgde Garmadon. ‘We gaan gewoon naar huis en vertellen vader dat we niet zomaar op reis willen gaan.’

‘We weten allebei dat we daar niets mee opschieten,’ zei Wu. ‘We willen allebei toch meesters in Spinjitzu worden? Dat lukt ons nooit zonder de training van vader. En ik ben er zeker van dat we die plant binnenkort wel vinden.’

‘Mm-hmm,’ antwoordde Garmadon, en Wu wist dat zijn broer daarmee bedoelde dat Wu gelijk had. Omdat Garmadon het onderwerp liet rusten, ging Wu verder met het spel.

‘Jouw beurt,’ zei Wu. ‘Wat zie je?’

Garmadon stopte en tuurde in de verte. ‘Ik zie verschillende rookpluimen. Dat moeten de schoorstenen van een dorp zijn!’

‘Hé, je moet me eerst laten raden,’ zei Wu.

Garmadon rolde met zijn ogen. ‘Ik speel geen spelletje, broer. Ons eten is bijna op en we hebben al heel lang niet meer in een zacht bed geslapen. Een dorp is precies wat we nodig hebben.’

TWEE BROERS OP EEN MISSIE ...

De jonge Wu en Garmadon willen uitrusten in een dorpje, maar iedereen probeert ze voor hun eigen bestwil weg te krijgen ... Elke nacht worden er namelijk dorpsbewoners ontvoerd door vreemde wezens. Kunnen de twee ninjahelden het dorp redden van een bovenmenselijke vijand?

Lezen is nog nooit zo leuk geweest met de LEKKER LEZEN MET LEGO® BOEKEN-lijn.
Benieuwd naar nog meer avontuurlijke boeken?
Kijk op www.billybones.nl.

LEGO BOOKS

9 789030 508045

Gedrukt in de EU.

